

Dosar nr. 246/247/2009

Operator Date CP 6418

R O M Â N I A

JUDECĂTORIA ÎNSURĂȚEI
SENTINȚA CIVILĂ Nr. 42
Ședința publică din 03 Februarie 2010
Completul compus din:
PREȘEDINTE Crețu Marcel
Grefier Antohe Virginica

Pe rol fiind soluționarea acțiunii civile având ca obiect plângere contravențională formulată de către petentul PIPEREA GHEORGHE, domiciliat în mun. București, Splaiul Unirii nr.223, etaj 3, sector 3 împotriva procesului verbal de constatare a contravenției seria BR. Nr.100004494/18.03.2009 întocmit de agentul constator Inspectoratul de Poliție al Județului Brăila.

La apelul părților au lipsit petentul Piperea Gheorghe și agentul constator IPJ Brăila.

S-a expus referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință, care arată că procedura este completă, iar la dosar s-au depus concluzii scrise, după care:

Nemaifiind cereri de formulat și probe de administrat, instanța constată cauza în stare de judecată.

I N S T A N Ț A ,

Asupra procesului civil de față.

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr.246/247/09.04.2009, petentul Piperea Gheorghe a formulat plângere contravențională împotriva procesului verbal de constatare și sancționare a contravenției seria BR nr.100004494/18.03.2009 și a procesului verbal seria BR nr.100004422/18.03.2009 încheiat de Serviciul Poliției Rutiere Brăila.

Din actele și lucrările dosarului instanța constată în fapt următoarele.

Potentul a înțeles să invoce, pe cale de excepție neconstituționalitatea dispozițiilor art.32 alin.2 din OG nr.2/2001 și excepția de neconstituționalitate a art.109 alin.2 și 3 din OUG nr.195/2002, în raport de prevederile art.26 alin.1 și 2 din Constituția României.

Pe fondul cauzei petentul a solicitat, în principal, anularea celor două procese verbale constatate, consecutiv cu anularea măsurii de sancționare cu puncte amendă în valoare de 120 lei, respectiv 360 lei și un total de 6 puncte de penalizare, iar în subsidiar a solicitat înlocuirea sancțiunilor aplicate cu măsura avertismentului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.32 alin.2 din OG nr.2/2001 și ale art.118 alin.1 din OUG nr.195/2002, în raport de prevederile art.21 alin.1 și 2 ale art.16 din Constituția României, petentul arată

că art.21 din Constituția României se referă la accesul liber la justiție al cetățenilor, alin.2 al acelui articol statuând că „nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept”.

În contradicție cu acest text de lege, art.32 din OG nr.2/2001 și art.118 din OUG 195/2002, încalcă accesul liber la justiție, al cetățenilor, acest fapt fiind cauzat de stabilirea judecătoriei în raza căreia s-a produs fapta sancționată contravențional, ca instanță componentă să soluționeze plângerile contravenționale, iar acest fapt se abate de la principiul accesului liber la justiție, creând un obstacol considerabil cetățenilor care nu locuiesc în raza teritorială unde s-a produs fapta, fapt ce atrage cheltuieli financiare substanțiale și timp irosit, prin deplasarea la sediul instanței competente să soluționeze plângerea contravențională.

Menționează petentul că dispozițiile legale contestate se abat de la principiul legislației contenciosului – administrativ care prevăd posibilitatea alegerii competenței de către persoana contestatoare, între domiciliul / sediul acesteia și sediul instanței intimat, iar procesul verbal de contravenție este un act administrativ, întocmit de un agent al unei instituții administrative, în exercițiul funcțiunii, astfel că plângerea formulată împotriva acestuia are un caracter juridic contencios fiind aplicabile dispozițiile art.10 alin.3 din Legea nr. 554/2004, care dau posibilitatea petentului să opteze între instanțele de la domiciliul/sediul său și cea de la sediul pârâtului.

În același timp, dispozițiile legii nr.554/(2004 stabilesc competența de soluționare a cererilor formulate împotriva actelor administrative în sarcina secțiilor de contencios administrativ al Tribunalelor (pentru actele administrative locale) sau ale Curților de Apel (pentru actele administrative centrale), excluzând competența judecătorilor.

Mai mult, arată petentul, chiar și dispozițiile art.34 alin.2 din OG nr.2/2001, dar nu caracter contencios administrativ plângerii formulate împotriva unui proces verbal, prin stabilirea competenței pentru soluționarea recursului în sarcina secției de contencios – administrativ a Tribunalului în raza căruia se află judecătoria care a soluționat plângerea pe fond.

Având în vedere posibilitatea legală de alegere a competenței, stabilită de Legea nr.554/2004, dispozițiile art.32 din OG nr.2/2001 și ale art.118 din OUG 195/2002 încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, deoarece introduc în mod nejustificat o discriminare, privind accesul cetățenilor „în fața legii și a autorităților publice”, limitând competența pentru un litigiu contencios – administrativ la o singură instanță și aceea diferită de domiciliu persoanei petente.

Dispozițiile legale ce fac obiectul acestei excepții de neconstituționalitate încalcă și dispozițiile art.12 din Codul de procedură civilă, care dau posibilitatea reclamantului să aleagă ”între mai multe instanțe, deopotrivă competente” deoarece limitează competența, în mod injust, la o singură instanță - judecătorie în raza căreia s-a produs fapta.

Referitor la excepția de neconstituționalitate a art.109 alin.2 și 3 ale OUG nr.195/2002 în raport de prevederile art.26 alin.1 și 2 din Constituția României, petentul arată că art.26 din Constituția României prevede obligativitatea autorităților publice de a respecta și ocroti viața intimă, familială și privată a persoanelor, alineatul 2 al aceluiași articol statuând dreptul persoanei fizice de a dispune, potrivit propriei voințe, de ea însăși, prin acest drept, înțelegându-se dreptul de a dispune de toate atribuțiile persoanei sale, inclusiv de imaginea sa, autoritățile având obligația corelativă să respecte dreptul la imagine al fiecărei persoane, în sensul de a nu înregistra sau prelua imagini ale unei persoane fără acordul expres al acesteia.

În plus și legea nr.677/2001 privind protecția datelor cu caracter personal fără acordul expres al persoanei vizate.

În ciuda acestor dispoziții constituționale și legale imperative, prevederile art.109 alin.2² și alin.3³ acordă, în mod nelegal, autorităților publice un drept neîntemeiat de a înregistra și prelua date cu caracter personal în activitatea lor de constatare a contravențiilor.

Potentul a solicitat instanței ca, potrivit art.29 alin.4 din legea nr.47/1992 să dispună sesizarea, prin încheiere a Curții Constituționale și înaintarea dosarului pentru soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate invocat în prezenta cauză, iar potrivit art.29 alin.5 din legea 47/1992, instanța să dispună suspendarea soluționării cauzei până la soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate.

Pe fondul cauzei, petentul arată că la data de 02.03.2009 s-a aflat în zona localității Însurăței, jud. Brăila, la volanul autovehiculului cu nr.B-81-BFI, iar la o dată ulterioară a fost înștiințat că î

N acea zi, la ora 08:39:23 și la ora 08:41:23 a săvârșit două contravenții în decursul a două minute, în sensul că ar fi condus autoturismul menționat cu depășirea vitezei maxime permise, însă apreciază că procesele verbale contestate sunt supuse anulării, întrucât au fost întocmite cu nerespectarea condițiilor legale.

Astfel petentul apreciază că fapta respectivă nu s-a produs în realitate, nefiind reală viteza consemnată în procesele verbale, aparatul radar înregistrând în mod eronat viteza de deplasare, aparatul radar înregistrând la ora 08:39:23 circulând la Km 50 al DN21 cu viteza de 111,6 km/h, iar la ora 08:41:23 circula la km 46 cu viteza de 85,7 km/h, ceea ce presupune că parcurs 4 km în 120 de secunde, însă pentru a parcurge 4 km în 120 secunde ar fi trebuit să fi circulat cu o viteză constantă de 120 km/h de-a lungul celor 4 km.

Mai arată petentul că, aparatul radar amplasat la km 50 a înregistrat o viteză de 111,6 km/h, iar la km 45, o viteză de 85,7 km/h, ceea ce înseamnă că ar fi trebuit să circule pe o porțiune de 4 km cu o viteză mult superioară celei de 120 km/h.

Trebuie avut în vedere și faptul că decelerarea de la 120 km/h la 85km/h se face în câteva secunde, iar accelerarea pentru atingerea vitezei anterioare

durează din nou câteva secunde, însă pe acea porțiune de drum nu se merge doar în linie dreaptă, iar printr-un calcul matematic, toți acești factori duc la concluzia că ar fi fost nevoie de o viteză de peste 150 km/h, pentru ca înregistrările radar să fie corecte, or, din înregistrări rezultă tendința sa de a micșora viteza pe acea porțiune de drum deoarece se apropia de intrarea în localitate.

Pe de altă parte, chiar dacă ar fi reușit să atingă acele viteze incredibile, ar fi fost vorba, având în vedere distanța foarte scurtă dintre aparatele radar, de o contravenție continuă, adică de o faptă unică ce nu se sancționează de două ori, așa cum au făcut agenții constatatori.

În această situație, contravenția continuă este tipul de contravenție al cărei element material se prelungește în chip natural chiar după momentul consumării, până când încetează activitatea ilicită, iar în cazul contravențiilor continue, succesive, diferitele întreruperi care țin de natura faptei nu modifică contractul continuu al contravenției.

Astfel așa cum conducerea fără permis a unui autovehicul, ca infracțiune, nu este epuizată atunci când inerente oricărui drum.

În consecință, petentul apreciază că cele două procese verbale contestate, constată în realitate una și aceeași faptă, cel puțin unul dintre acestea fiind din aceste motiv ineficient.

Un alt motiv invocat de petent îl constituie modalitatea în care sunt verificate înainte de utilizare aparatele radar, acestea trecând testul de bună funcționare dacă dau erori mai mici de 3 km/h sau de 3%, după caz așa cum prevede Norma de metodologie legală – NML 021-05, însă, în practică se admit valori duble ca valoare față de cele menționate, pentru că trebuie să se țină cont de influența mai multor factori, dintre care cei mai importanți factori sunt factorii de mediu.

În aceste condiții, susține petentul, la o viteză de 100 km/h, aparatul radar poate prezenta erori de 6 km/h, iar acest element este foarte important, deoarece agenții constatatori au stabilit în primul proces verbal că a depășit viteza legală de 11,6 km/h, iar dacă se aplică o eroare de minus 6 km/h se ajunge la 5,6 km/h, adică inexistența contravenției.

În cazul celui de-al doilea proces-verbal s-a consemnat că a fost depășită viteza legală de 35,7 km/h iar dacă se aplică o eroare de minus 6 km/h se ajunge la 29,7 km/h, adică o încadrare pe un alt text de lege și evident o sancțiune mai ușoară.

Ul alt motiv invocat de petentul Piperea Gheorghe în susținerea plângerii îl constituie faptul că intimatul I.P.J. Brăila nu i-a trimis prin poștă copii de pe certificatul de omologare a aparatului radar de către Biroul Român de Metrologie Legală, nici buletinul de verificare metrologică și nici autorizația agentului constator de operatori radar și nici nu i-a fost prezentată vreo dovadă din care să reiasă că agenții constatatori care au încheiat procesele verbale au fost și cei care au operat aparatul radar, iar faptul că procesele verbale au fost

întocmite după 16 zile de la data constatării contravențiilor îl îndreptătesc pe petent să considere că alte persoane, decât cele care au folosit radarul au încheiat procesele verbale.

Pe de altă parte, sub aspectul temeiniciei procesului verbal se menționează că procesul verbal de constatare și sancționare a contravenției nu poate face dovada prin el însuși a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces verbal fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției.

Petentul apreciază că în lumina jurisprudenței CEDO, contravențiile referitoare la circulația pe drumurile publice sunt încadrate în sfera „acuzatiilor în materie penală, la care se referă primul paragraf al art.6 CEDO.

Ca o consecință a aplicării în cauză a dispozițiilor art.6 din Convenție, prezentul litigiu trebuie să ofere și garanțiile procesuale recunoscute și garantate de acest articol, respectiv acela al prezumției de nevinovăție.

În aceste condiții, petentul învederează instanței că, beneficiind de prezumția de nevinovăție, nu este obligat să-și dovedească nevinovăția, sarcina administrării probelor revenind agentului constator.

În subsidiar, pentru a solicitat înlocuirea sancțiunii amenzii ce i-a fost aplicată cu sancțiunea avertismentului, ținând cont că întotdeauna a avut o conduită corectă în trafic și că atunci a fost singura dată când a fost sancționat, în aceeași zi, de două ori, la interval de două minute, astfel că i se poate aplica o sancțiunea mai ușoară, cea a avertismentului.

În sprijinul susținerilor sale, petentul arată că potrivit art.21 alin.3 din OG nr.2/2001, impune obligativitatea aplicării unei sancțiuni proporționale cu „gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modalitatea și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul verbal”.

Având în vedere lipsa de pericol social a faptei, a consecințelor negative (nu s-a produs nici un accident, nu au existat vătămări de persoane sau prejudicii), precum și circumstanțele personale ale contravenientului, în cauză se impune înlocuirea sancțiunii aplicate cu măsura avertismentului.

La dosar au fost depuse în copie procesul verbal seria BR nr.100004494/18-.03.2009 și procesul verbal seria BR nr.100004422/18.03.2009, întocmit de Serviciul poliției Rutiere Brăila.

Prin încheierea de ședință din 29.04 2009 instanța a dispus suspendarea soluționării cauzei și a sesizat Curtea Constituțională a României cu privire la excepțiile de neconstituționalitate invocate de petentul Piperea Gheorghe, iar la data de 30.07.2009, cu adresa nr.1029/28.07.2009, Curtea Constituțională a înaintat instanței decizia Curții Constituționale nr.1029/09.07.2009 pronunțată în dosarul nr.2374/D/2009, din conținutul deciziei rezultând faptul că au fost respinse excepțiile de neconstituționalitate invocate de petentul Piperea Gheorghe în dosarul nr.246/247/2009 al Judecătorei Însurăței.

La dosarul cauzei a fost depusă la 03.11.2009 de către petentul Piperea Gheorghe cererea de probatoriu, solicitându-se administrarea probei cu înscrisuri, în acest sens, fiind depuse comunicatul de presă al ANRMAP din 17.07.2009 comunicatul de presă al ANRMAP din 21.07.2009, extrasul din portalul instanțelor de judecată referitor la anularea contract radar fix, cererea de informații de interes public formulată de Gheorghe Piperea către Primăria Însurăței, răspunsul Primăriei Însurăței la cererea de informații de interes public, petentul apreciind că aceste înscrisuri sunt indispensabile dovedirii nulității procesului verbal de contravenție cu atât mai mult cu cât din aceste documente reiese faptul că o societate comercială primește un procent de 65% din sumele de bani aferente contravențiilor constatate, existând deci intenția maximizării profitului pe spezele cetățeanului.

Potentul arată că aceste contracte de asociere, lăsând la o parte motivele de nulitate absolută invocate de ANRMAP, conțin și o clauză imorală evidentă, creând cadrul că tot mai multe persoane să fie considerate contraveniente, societatea comercială făcând tot posibilul în acest scop, al maximizării masei de contravenienți buni de plată.

Pe de altă parte arată petentul conform OG nr.2/2001, art.15 alin.(3) , „ ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului de Interne constată contravenții privind : apărarea ordinii publice; circulația pe drumurile publice; regulile generale de comerț; vânzarea , circulația și transportul produselor alimentare și nealimentare, țigărilor și băuturilor alcoolice; alte domenii de activitate stabilite prin lege sau prin hotărâre a Guvernului”.

Pentru buna și justă administrare a activității de sancționare contravențională, persoana care aplică sancțiunea contravențională trebuie să fie aceeași persoană care a constatat contravenția, respectiv aceeași persoană care a operat aparatul radar. Prin urmare este exclus de lege ca altcineva decât agentul constator, un ofițer sau un subofițer din cadrul Ministerului de Interne să opereze un aparat radar, cu atât mai puțin o terță persoană, angajat al unei societăți comerciale furnizoare de aparate radar.

În consecință, petentul a solicitat instanței, potrivit art.172 cod procedură civilă să pună în vedere intimatăi să prezinte contractul pe care intimata le-a încheiat cu Primăria Însurăței sau cu societatea Comercială CODEC, proprietară a radarelor, pentru exploatarea acestora, precum și adresa / adresele prin care Inspectoratul General al Poliției a dispus retragerea autorizației acestui gen de radare și suspendarea acestora.

La solicitarea instanței intimatul Inspectoratul de Poliție al județului Brăila a înaintat instanței 2 planșe foto radar, buletinul de verificare metrologică ale radarelor montate la Km 46+100, respectiv 50+400 (filele 48-52).

Potentul Piperea Gheorghe a formulat note de ședință, depuse la dosar la 17.11.2009 (filele 69-73).

Răspunzând solicitărilor instanței, Inspectoratul de Poliție al Județului Brăila a înaintat adresa din 30.04.2009 a Inspectoratului general al Poliției

Române – Direcția Poliției Rutiere, adresată către toate inspectoratele de poliție județene (fila 80) și adresa I.G.P., către Inspectoratele de Poliție ale Județelor Arad, Bihor, Brăila, Cluj, Giurgiu, Ialomița, Maramureș, Mehedinți, Mureș, neamț, Satu mare, Sălaj, Sibiu, Suceava, Vâlcea și Vrancea (fila 81), adresele respective conținând dispoziții privind sistarea și suspendarea activităților de constatare a faptelor de depășire a vitezei legale de circulație cu ajutorul radarelor fixe.

Petentul Gheorghe Piperea a depus la dosarul cauzei concluzii scrise, solicitând admiterea plângerii și constatarea nulității proceselor verbale de contravenție și pe cale de consecință, anularea măsurii de sancționare cu puncte – amendă și puncte de penalizare.

Analizând întregul material probator administrat în cauză, instanța apreciază că plângerea petentului Gheorghe Piperea, formulată împotriva proceselor verbale de constatare și sancționare a contravenției seria BR nr.100004494 și seria BR nr.100004422, ambele din 18.03.2009, întocmite de serviciul Poliției Rutiere Brăila este fondată, urmând a fi admisă ca atare din următoarele motive:

În primul rând instanța va constata faptul că cele două procese verbale de contravenție au fost întocmite la 16. zile de la constatarea contravenției (consumate la Însurăței), la Brăila fără să rezulte din probatorii dacă persoanele care au întocmit procesele verbale sunt și acelea care au constatat săvârșirea contravenției, iar intimatul I.P.J. Brăila nu a depus la dosarul cauzei atestatul de operator radar pe numele lucrătorilor de poliție care au întocmit procesele verbale.

Instanța apreciază că agentul constatatator trebuie să perceapă în mod nemijlocit săvârșirea contravenției pentru a fi în măsură să aprecieze gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul verbal” așa cum statuează art.21 alin.3 din OG nr.2/2001.

De asemenea, potrivit art.15 alin.(3) din OG nr.2/2001, persoana care aplică sancțiunea contravențională trebuie să fie aceeași persoană care a constatat contravenția, în speța dedusă judecătii fiind vorba de persoana care a operat aparatul radar, însă, având în vedere faptul că amplasarea radarelor fixe s-a făcut în baza unui contract de asociere dintre Primăria Însurăței și S.C. „CODEC” SRL Cluj Napoca, instanța apreciază că administrarea respectivelor radare, inclusiv utilizarea lor nu a fost făcută de un ofițer sau subofițer de poliție, ci de un angajat al respectivei societăți comerciale, furnizoare de aparate radar, deci contravenția a fost constatată de o persoană care nu avea calitatea de agent constatatator în înțelesul legii.

Pe de altă parte instanța constată că radarele fixe au funcționat în baza unor contracte lovite de nulitate absolută, dovedirea nulității incidente în cazul

tuturor radarelor fixe amplasate de Societatea CODEC fiind o sarcină care a revenit și a fost asumată de Autoritatea Națională pentru reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice.

Acesta a fost motivul pentru care Inspectoratul General al Poliției – Direcția Rutieră a dispus la data de 24.04.2009 sistarea activității de operare a acestor radare fixe, măsură adusă la cunoștința inspectoratelor de poliție județene, pe teritoriul cărora au fost amplasate astfel de aparate.

De asemenea, instanța și-a format convingerea că, deși contravenientului i-au fost aplicate 2 sancțiuni, în interval de 120 de secunde, în realitate este vorba de una și aceeași faptă, care nu poate fi sancționată de două ori, ceea ce conduce la concluzia că unul dintre procesele verbale rămâne inefficient.

Nu în ultimul rând, instanța va avea în vedere NML 001-05, care prevăd că, la viteze de peste 100 km/h, aparatul radar poate prezenta erori de 6 km/h, iar dacă aceste erori s-ar aplica la vitezele cu care petentul a fost înregistrat cu aparatele radar, încadrarea juridică a faptei, ca și sancțiunea aplicată, ar fi cu totul altele, făcând imposibilă pentru instanță stabilirea cadrului legal în care s-a aplicat sancțiunea, știut fiind că regimul sancționator diferă de la o viteză la alta.

Din considerentele mai sus expuse instanța urmează să admită ca fondată plângerea petentului Piperea Gheorghe, să dispună anularea proceselor verbale de constatare și sancționare a contravenției, seria BR nr.100004494 și seria BR nr.100004422 din 18.03.2009, cu consecința exonerării petentului de plata amenzii de 120 lei și 2 puncte penalizare, respectiv, a amenzii de 360 lei și a celor 4 puncte de penalizare.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

H O T Ă R Ă Ș T E ;

Admite ca fondată plângerea formulată de către petentul PIPEREA GHEORGHE, domiciliat în mun. București, Splaiul Unirii nr.223, etaj 3, sector 3 împotriva procesului verbal de constatare a contravenției seria BR. Nr.100004494/18.03.2009 întocmit de agentul constator Inspectoratul de Poliție al Județului Brăila.

Dispune anularea proceselor verbale seria BR nr.100004494 și seria BR nr.100004422 din 18.03.2009 întocmite de Serviciul Poliției Rutiere Brăila și exonerează petentul Gheorghe Piperea de plata amenzii de 120 lei și 2 puncte de penalizare, respectiv, a amenzii de 360 lei și a celor 4 puncte de penalizare.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică astăzi, 03 februarie 2010.

PREȘEDINTE
MARCEL CREȚU

GREFIER,
VIRGINICA ANTOHE